



## La llarga escalada del “rei del món” als cims de Hollywood

A la sisena nominació als Oscar de Hollywood, una d'elles com a productor, Leonardo DiCaprio aconseguí la preada estatueta com a millor actor gràcies a la seua portentosa interpretació en 'The Revenant'. Un guardó que aquest controvertit personatge de la indústria del cinema, carn de fílies i fòbies, podia haver guanyat en algun altre moment de la seua ja llarga i fructífera trajectòria.

*Reportatge de Xavier Aliaga*

**E**n una d'aquelles escenes que passen a l'imaginari de milions de persones, de la pel·lícula *Titanic* (1997), el personatge de Leonardo DiCaprio, encimbellat a la proa del vaixell, amb el vent desordenant-li els cabells, cridava en direcció a l'horitzó aquella famosa frase: “Sóc el rei del món!”

El rei del món resultà, finalment, ser James Cameron, el director de la pel·lícula, guardonada amb onze Oscar. I la reina i millor actriu, la coprotago-

nista de DiCaprio, Kate Winslet. Ell no es menjà un torrat en la cerimònia. Ni tan sols estava nominat. I ben mirat, tenia sentit: la seua *partenaire* britànica se'l menjà viu, fins i tot en el moment culminant de la mort de l'heroi per hipotèrmia. Curiosament, de gel i congelacions va el final d'aquesta història. Gairebé dues dècades després, l'actor, nascut a Los Angeles, l'any 1974, optava a l'Oscar com a millor actor per una espantosa interpretació com a Hugh Glass en *The Revenant* (*El renascut*), del



→ mexicà Alejandro González Iñárritu. Una brutal història de resiliència humana que requeri un rodatge igualment èpic, en condicions ambientals duríssimes, amb perill real d'hipotèrmia per als actors. Amb escenes com la del salvatge atac d'un ós al protagonista, d'un realisme esfereïdor.

El tipus de paper extremat, de transformació i exigència física i mental, tan preat a Hollywood. Aquest viatge, el premi gran a DiCaprio, que venia de guanyar el Globus d'or, va caure pel seu propi pes, com una llei física no escrita. No s'hauria entès el contrari. L'interpret, de fet, articulà un discurs d'acceptació fluid i meditat, en què no oblidà els compliments i agraïments i tampoc llançar una càrrega de profunditat a propòsit del canvi climàtic. Era, definitivament, el seu moment. És cert que podia haver guanyat abans l'Oscar. O no tant.

### Disminuït, milionari excèntric, traficant i ionqui dels diners

Fa poc que ha traspassat la barrera dels 40 anys, però sembla que DiCaprio porte tota una vida habitant les pantalles. Això és perquè debutà molt jove, el 1991, amb la prescindible *Critters 3*. Però no trigà molt a fer-se notar, dos anys després, amb *A qui estima Gilbert Grape?*, un vehicle concebut per al lluiement d'un altre futur ídol d'adolescents, Johnny Depp. Aquella partida la guanyà DiCaprio

**L'ÀLBUM DE DICAPRIO.** En la pàgina anterior, fotograma de *The Revenant*. Sobre aquestes línies, una imatge d'*A qui estima en Gilbert Grape?*, el seu paper revelació. A la dreta, DiCaprio, amb el seu anhelat Oscar. I baix, la coneguda escena on el seu personatge se sent "el rei del món".

amb la interpretació d'un convincent deficient psíquic. Fou la seua primera nominació, en aquest cas com a actor secundari.

*Titanic*, malgrat tot, el convertí en una megaestrella. I DiCaprio començà a rodar amb directors com Woody Allen (*Celebrity*) o Steven Spielberg (*Catch me if you can*). Però l'empenta més decisiva fou la de l'italo-americà Martin Scorsese, a qui anà dedicada una part del discurs d'acceptació de DiCaprio: sota l'ombra d'un actor multiguardonat com Daniel Day Lewis en *Gangs of New York* (2002) i com a protagonista absolut en *L'aviador* (2004), la intensa biografia de l'excèntric magnat del cinema Howard Hughes. Una interpretació estupenda que li valgué la primera nominació a millor actor. Jamie Foxx i el seu paper de Ray Charles se'n dugueren el guardó. Un perfil interpretatiu (ceguesa, gestualitat molt marcada, paregut físic) molt del gust dels acadèmics de Hollywood.

Al cap de dos anys, un altre afroamericà, Forest Whitaker, interpretant el dictador Idi Amin, privà DiCaprio de l'Oscar, aquesta vegada de manera més nítida. Tot i ser una bona interpretació, la del traficant penedit de *Diamants de sang*, no hi havia color. I tampoc no sembla qüestionable el penúltim assalt fallit a l'Oscar, amb el seu magnífic paper del ionqui dels diners Jordan Belfort de *The Wolf of Wall Street* (2013), de nou de la mà de Martin Scorsese. Alguns dirien que el cru retrat de la cobdícia capitalista contingut al film era massa explícit per a la indústria, però aquell era el curs del renascut i gegantí Matthew McConaughey de *Dallas Buyers Club* i la sèrie *True Detective*.

Hi ha hagut poderoses raons perquè DiCaprio no haguera estat oscaritzat abans més enllà del seu tarannà soberg (la cara de fàstic de l'actor durant els darrers Globus d'Or pel premi com a millor actriu a la cantant Lady Gaga no millorà aquesta visió), de la criticada afició per les super-models i de no ser tan popular entre la professió com apreciat pel públic. Tampoc no calia acudir a conspiranoies: actors de la categoria de Ralph Fiennes, Edward Norton, Bil Murray, Liam Neeson o Ian McKellen tampoc no el tenen. Peter O'Toole, entre més, morí sense guanyar-lo. I, a tot això, el passat mes de setembre, la web *Ranker* sondejava 3.000 actors i actrius de Hollywood per fer una llista dels companys de professió més odiats: DiCaprio no apareix entre els 100 primers d'una llista encapçalada per Tom Cruise, un altra estrella òrfena d'Oscar.

Comptat i debatut, *The Revenant* tancà l'expedient DiCaprio. Amb Kate Winslet emocionada i Hollywood, ara sí, dempeus davant el "rei del món". ●